

[Brusvang]

virkelig skulle komme i fare. Derfor er det nødvendigt, at folketinget til gengæld sætter fokus på samfundets interesse i denne sag.

Ib Christensen (DR):

Når retsforbundet i år i modsætning til tidligere ikke kan tage medansvar for finansloven, skyldes det følgende:

1) Denne finanslov er i enhver henseende værre end tidligere års. Et underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på 21 mia kr. er helt uacceptabelt.

2) Finansloven afspejler regeringens asociale økonomiske politik, som går ud på at søge betalingsbalanceunderskuddet nedbragt gennem massearbejdsløshed. En stigning fra 131.000 i fjor til 195.000 nu og forventet yderligere 30.000, måske 40.000, ledige i 1981 viser resultaterne af denne politik.

3) Regeringens erhvervs politik er stik imod retsforbundets, der går ud på at fremme et frit og selvhjulpent erhvervsliv, hvor regeringen ødelægger det gennem brandskatning og tilskud.

4) Regeringen afviste blankt samtlige retsforbundets spareforslag på 9,2 mia kr., ligesom den afviste vore ændringsforslag, som tilsigtede at afværge regeringens hårde nedskæringer på bl. a. uddannelserne. Det er helt uantageligt i en situation med 75.000-80.000 unge arbejdsløse.

5) Mens regeringen dog tidligere er kommet med løfter om at ville gennemføre skattereformer og inddragelse af samfundsskabte værdistigninger, er der nu end ikke løfterne tilbage.

6) Firepartiforliget fra maj gælder også hele finansåret 1981. Derved har regeringen reelt afskåret andre partier i folketinget fra at øve væsentlig indflydelse på hele den økonomiske politik. Vi må drage konsekvensen ved ikke at tage medansvar for en politik, vi forlods er blevet afskåret fra at øve indflydelse på.

Vi har siden 1974 stemt for finanslovforslaget ud fra et ansvarlighedssynspunkt, om end med temmelig stor betænkelighed. Nu er vor tålmodighed opbrugt, og ud fra samme ansvarlige holdning må vi nu sige: vi kan netop som ansvarlige ikke tage medansvar for et finanslovforslag som det, der nu forligger. Derfor vil vi undlade at stemme. Vi vil ikke stemme imod, for selvfølgelig er der me-

get, vi kan acceptere, bevillinger til uddannelse, sociale formål, trafik og meget andet. Derfor vil vi ikke stemme imod, men vi vil undlade at stemme.

Vi må – også i lyset af denne finanslov – stille krav om et økonomisk-politisk sporskifte, som retsforbundet gentagne gange har foreslået. Det kan jeg resumere i fem korte punkter:

1) En ny realistisk valutapolitik ved Danmarks udtræden af EMSen, EFs valutastange, således at vor konkurrenceevne kan forbedres og vi kan få en hurtig, positiv virkning på beskæftigelsen. Det er en politik, der ikke er fjern fra den politik, der anbefales af det økonomiske råds formandskab.

2) En jord-, bolig- og skattereform, der kan lede opsparing og investering over til arbejdspladser i erhvervslivet i stedet for til passiv anbringelse, en politik, der stadig væk er aktuel, uagtet ejendomspriserne i den senere tid er stagneret på grund af den almindelige hårde økonomiske nedtur.

3) En offentlig udgiftsreform, som der allerede sådan set er lavet skitse til og givet indikationer om gennem de spareforslag, vi har stillet, men som altså blev forkastet her i tinget i går.

4) En liberal arbejdsmarkeds- og erhvervs politik i erkendelse af, at kun hvis arbejdsmarkedets parter selv får det fulde ansvar for deres egne anliggender, kan vi forvente ansvarlighed. Derved kan vi undgå politiske spekulationer fra den ene side og fra den anden side på arbejdsmarkedet i lovgivningsindgreb. Udtalelser fra regeringen kan man tyde i den retning, at regeringen i hvert fald vil bestræbe sig meget på at undgå et indgreb, men det vil være velgørende, hvis regeringen endnu stærkere, kategorisk vil sige fra, sådan at arbejdsmarkedets parter ved, hvad de har at rette sig efter, nemlig at det offentlige kun på egentlig vitale områder griber ind i tilfælde af åben konflikt, men ellers må arbejdsmarkedets parter bære den fulde byrde ved en åben konflikt.

5) En energipolitik, der er i det danske folks interesse. Vedrørende det sidste punkt er der glædeligvis en lysning på vej. Af principielle grunde beklager vi, at der ikke er kommet en forhandlingsløsning, for det ville være bedst, at parterne var blevet enige. Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at det ikke udelukker, at vi er kritiske. Vi var kritiske